

Dohnányi-tanulmányok

Szabályzat

A Dohnányi Ernő zeneszerzői életművével, előadói, pedagógiai és zeneélet-szervező tevékenységével kapcsolatos írásokat és forrásközreadásokat összegyűjtő tanulmánykötetek 2002 óta jelennek meg a Zenetudományi Intézetben. A 2002-ben alapított Dohnányi Archívumnak kifejezetten célja volt, hogy *Dohnányi Évkönyv* címmel évente nyomdába kerüljön egy-egy ilyen gyűjtemény. Az öt éven át, Kiszely-Papp Deborah, Gombos László, illetve Sz. Farkas Márta szerkesztésében megjelent, nagy terjedelmű kötetek (*Dohnányi Évkönyv 2002, 2003, 2004, 2005 és 2006/7*) meggyőzően tanúsították a kutatás kezdeti eredményeit – elsősorban, bár nem kizárólag, alapkutatások, forrás- és hagyatéki leírások középpontba helyezésével. A Dohnányi Archívum megszűnésével egy időre megszakadt a sorozat, ám 2012-ben, Dalos Anna újonnan alapított 20–21. Századi Magyar Zenei Archívum és Kutatócsoportjában újabb lendületet kapott a Dohnányi-kutatás, és ennek jegyében a *Dohnányi Évkönyv*-sorozat újraindítására is sor került. Igaz, a korábbi heroikus célt, azaz évente megjelenő vaskos köteteket nem vállalhattak a munkatársak; részben azért sem, mert az *Évkönyvek* adatközlő sorozatai az ötödik kötetel lezárultak, illetve aktualitásukat veszítették. Így 2015-től a Magyar Zenei Archívum munkatársai által szerkesztett, 2021-től külsőleg is megújult kötetek a *Dohnányi-tanulmányok* címet viselik, s nem elsősorban forrásközreadások és kutatási segédanyagok, hanem módszertanilag–tematikailag változatos tudományos tanulmányok és recenziók közlésére vállalkoznak

A tanulmányok kézírata *Times New Roman* betűtípust, a főszövegben 12-es, a lábjegyzetekben 10-es betűméretet használ, mindkét esetben sorkizárt formátumban. A bekezdések között nincs térköz (0 pt), a bekezdéseket tabulátorral kell indítani (1,25 cm). A hosszabb, kiemelt idézeteket mind a jobb, mind pedig a bal oldalon be kell tolni (1,5 cm mindkét oldalon), az idézet szövege 11-es betűmérettel és 1,15-ös sorközzel szerepel a szövegben. A folyószövegen belüli idézeteknél alsó és felső idézőjelet használunk („...”), a kiemelt idézetek esetében az idézőjel elmarad. Ha az idézőjelen belül idézőjelet kell alkalmaznunk, akkor kettős kacsacsört használunk („... »...« ...”). Az idézeteken belül a szerzői megjegyzéseket, kiegészítéseket vagy egyes szövegrészletek elhagyását szögletes zárójelbe helyezett három ponttal jelöljük ([...]).

A szövegben sem félkövér, sem pedig kiskapitális betűket nem használunk. Minden irodalmi műcímet, valamint a folyószövegben említett tanulmány- és könyvcímeket kurzívval emelünk ki. A kurzivált címekhez tapadó ragok, toldalékok álló betűvel írandók. Egyes

kulcsfontosságú kifejezések kiemelésére is kurzív betűket – nem pedig idézőjelet – kell alkalmazni. Ha a tanulmány alfejezeteket tartalmaz, azok címeit számozás nélkül, balra zárva adjuk meg.

Amennyiben a folyószövegben megjelenő idézet interpunkció előtt található, akkor a következő szabályokat kell követni:

- 1) Ha több, rövidebb idézetet egymás után vesszővel választunk el, a vesszők mindig az idézőjelen kívül helyezkednek el.
- 2) Ha az idézet a mondatot záró pont előtt jelenik meg, és maga az idézet egy vessző után vagy bármilyen interpunkció nélkül követi a folyószöveget, akkor az írásjelek sorrendje a következő: záró idézőjel, pont, lábjegyzetszám (xyz²).
- 3) Ha az idézet a mondatot záró pont előtt jelenik meg, de egy kettőspont után kezdődik, akkor az írásjelek sorrendje a következő: pont, idézőjel, lábjegyzetszám (xyz.²).

A lábjegyzetszámok minden esetben interpunkciók – pont, vessző – után, kiemelt idézet esetében az idézetet záró pont után következnek. A lábjegyzeteket mindig nagybetűvel kezdjük és ponttal zárjuk le, lehetnek adatokat, bibliográfiai leírást közlő vagy folyószöveget tartalmazó jegyzetek. A lábjegyzetekben a bibliográfiai leírás a következő szabályokat követi:

Könyv

Szerző Neve, *Könyv címe. Alcíme* (Város: Kiadó, évszám), pontos oldalszám [szükség esetén].

Példa:

Ilona von Dohnányi, *Ernst von Dohnányi. A Song of Life* (Bloomington: Indiana University Press, 2002), 37.

Példa közreadás esetében:

Kusz Veronika (közr.), *Dohnányi Ernő: Válogatott írások és nyilatkozatok* (Budapest: Rózsavölgyi és Társa, 2020), 339–341., 340.

Folyóiratban vagy napi-, illetve hetilapban megjelent tanulmány, írás, cikk, ismertető

Szerző Neve, „Tanulmány címe. Alcíme”, *Folyóirat/lap neve* évfolyam[római számmal]/szám[arab számmal] (évszám. hónap. [nap.]): oldalszámtól–oldalszámig., pontos oldalszám [szükség esetén].

Példák:

Kusz Veronika, „Európai házimuzsika Florida szívében. Dohnányi és Zathureczky privát hangfelvételeiről”, *Magyar Zene* LIV/1 (2016. február): 18–30., 21.

Tóth Aladár, „Dohnányi Ernő és a magyar közönség. Dohnányi zongoraestje a Zeneakadémián”, *Nyugat* XIX/7 (1926. április 1.): 668–670., 669.

Tanulmánykötetben napvilágot látott írás

Szerző Neve, „Tanulmány címe. Alcíme”, in Szerkesztő(k) Neve (szerk.) [vagy] Uő, *Tanulmánykötet címe. Alcíme* (Város: Kiadó, évszám), oldalszámtól–oldalszámig. Pontos oldalszám [szükség esetén].

Példa:

Vázsonyi Bálint, „Lemezjegyzék helyett”, in Uő, *Dohnányi Ernő* (Budapest: Zeneműkiadó, 1971), 241–243.

Kovács Ilona, „Dohnányi Ernő zongoraművészi pályája. II. rész: 1921–1944”, in Farkas Márta–Gombos László (szerk.), *Dohnányi Évkönyv 2006/2007* (Budapest: MTA Zenetudományi Intézet, 2007), 303–360., 307.

Internetes közlés

A szerző nevét és az idézőjelben megadott tanulmánycímet vagy kurzívval megadott könyvcímet követően meg kell adni a linkcímet, valamint az utolsó megtekintés dátumát.

Példa:

Hollós Máté, „Diszkográfia és zenetudomány. 50 esztendő a zene szolgálatában: 30 kötet, 150 hanglemez. Hollós Máté beszélgetése Simon Géza Gábor diszkográfussal”, *Parlando* 2014/2, <http://parlando.hu/2014/2014-4/2014-4-19-Hollos.htm> (Utolsó megtekintés: 2020. október 18.).

Illusztrációk

A tanulmányok illusztrációként tartalmazhatnak táblázatokat, képeket, kottapéldákat, fakszimilét. A kottapéldákat, képeket és fakszimilét külön fájlban, TIFF formátumban, legalább 600 dpi felbontásban kell mellékelni. Az illusztrációkhoz rövid, kurzívált leírás tartozik.

Példák:

3. táblázat. *A Moments musicaux zenekari átiratai*

1. kotta. *Dohnányi, A tenor – a Nicolai-idézet kezdete (II. felv., 1. jel., 99⁺³–100⁺²)* © Universal Music Publishing Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

A folyószövegben az adott illusztrációra annak számával és típusával zárójelben, kurzivált betűtípussal hivatkozunk (3. táblázat). A nagyobb terjedelmű illusztrációk a tanulmány függelékébe kerülhetnek.

A külföldi szerzők nevét az adott országban használatos sorrendben használjuk (keresztnév vezetéknev). Ha egy írásműnek ismeretlen a szerzője, a szerző neve helyén az N.N. rövidítést használjuk (a két N. betű között nem hagyunk ki betűhelyet). Amennyiben egy szerzőnek csupán monogramja ismert, akkor a napi-, illetve heti- és havilapban megjelent formát használjuk; ha ismert, hogy kinek a monogramjáról van szó, akkor a monogramot követően szögletes zárójelben feloldjuk a rövidítést és megadjuk a teljes nevet is: T_th [Tóth Aladár]. Ismétlődő hivatkozások esetében az I.h. (idézett hely), i.m./I.m. (idézett mű) rövidítéseket használjuk. Az i.m., illetve – mondatkezdő helyzetben – I.m. rövidítés után mindig vessző következik, majd betűhely kihagyása után a hivatkozott oldalszám. Közvetlenül egymás alatt megjelenő azonos ismétlődő hivatkozásoknál elegendő e rövidítéseket feltüntetni, amennyiben azonban későbbi ponton tér vissza egy már teljes bibliográfiai adatsorral megadott hivatkozás, a „Szerző, Rövidített műcím, i.m., oldalszám.” formát alkalmazzuk (Kusz, Dohnányi írásai, i.m., 424.). Ismeretlen város esetében a h.n., ismeretlen kiadó esetében a k.n., ismeretlen évszám esetében az é.n. rövidítést alkalmazzuk.

A kézírathoz mellékelni szükséges egy 1000–1500 karakter terjedelmű álló angol nyelvű absztraktot és a szerző angol nyelvű önéletrajzát is.